

[Heising.]

begrænse sådan motorstøj, og vil ministeren overveje former for indskriden over for førere af sådanne støjende motorkøretøjer?

Mange mennesker med mig vil med stor interesse afvente ministerens svar.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg må måske indledningsvis gøre den bemærkning, at den omtalte kørelærer forekommer mig temmelig uegnet.

I anledning af det stillede spørgsmål skal jeg angående knallerter oplyse, at justitsministeriet, som også nævnt af det ærede medlem hr. Heising, den 13. september i år har udsendt en bekendtgørelse, der fastsætter en bestemt støjgrænse for fabriksny knallerter, en grænse, der er fastsat efter indstilling fra det af Ingeniørforeningen nedsatte støjudvalg. Herigennem skulle det være sikret, som det ærede medlem også understregede, at støjniveauet for knallerter bringes ned på et passende niveau, efterhånden som knallerterne udskiftes, men tilbage er spørgsmålet om, hvad man skal gøre ved det store antal knallerter, som findes i dag.

I de tilfælde, hvor knallertejeren ikke har vedligeholdt sit køretøj ordentligt, eller hvor han har ændret ved lyd-potten, vil manglerne i de fleste tilfælde kunne konstateres direkte uden støjmåling, og en kontrol af denne art foretages i vidt omfang af politiet.

I andre tilfælde, hvor støjen hidrører fra den måde, hvorpå knallerterne benyttes, er en støjmåling uanvendelig, men heller ikke påkrævet, idet politiets indskriden kan baseres på politimandens og eventuelle vidners subjektive skøn over den frembragte støj.

I færdselslovens § 4 er det bestemt, at ethvert køretøj skal være sådan indrettet og holdes i en sådan stand, at det kan benyttes uden unødigt fare og ulempe for andre, og i samme lovs § 49 er det bestemt, at føreren skal behandle motoren således, at den ikke forvolder uforholdsmæssig støj, og det er udtrykkeligt sagt, at det også gælder førerne af knallerter.

Endvidere er det i justitsministeriets bekendtgørelse af 24. juni 1955 § 40 foreskrevet, at knallertmotorerne skal være

forsynet med effektiv lyd-dæmper, der skal holdes i forsvarlig stand.

Justitsministeriet har allerede i et cirkulære af 24. juni 1954 pålagt politiet at skride ind, dels hvor lyd-dæmperen ikke holdes i forsvarlig stand, dels hvor et køretøj bruges på en sådan måde, at det volder unødigt støj. En sådan kontrol foregår i vidt omfang. Lad mig f. eks. nævne, at politiet alene i København skred ind over for knallertførere i 217 tilfælde i 1957 og i den forløbne del af indeværende år i 170 tilfælde. Alene i april kvartal i år er der skredet ind i 65 tilfælde, hvor udblæsningsapparater konstateredes at være defekte eller ændrede. Jeg vil imidlertid gerne overveje på ny at indskærpe over for politiet, hvad der bør og kan foretages på dette område, idet jeg tror, at en intensivering af kontrollen vil kunne begrænse problemet.

Jeg ville dog nok tro, at man vil kunne nå endnu længere med bekæmpelsen af støjplagen, og for at skaffe det nødvendige grundlag herfor er det min agt forsøgsvis at anskaffe en eller to ambulante støjcentraler til brug for færdselspolitiet; dette kan i givet fald nødvendiggøre indskriden over for personer, der i god tro har købt deres knallerter forinden fastsættelsen af en bestemt støjgrænse for fabriksny knallerter.

Med hensyn til motorcyklerne tager problemet sig noget anderledes ud, idet der fra støjudvalget endnu ikke er modtaget indstilling om støjgrænse; men jeg er bekendt med, at der, efter at der er indført adgang til typegodkendelse af motorcykler, i forbindelse med denne er foretaget støj-målinger, som vil blive forelagt i udvalget. Jeg vil være opmærksom på udviklingen i disse undersøgelser.

Må jeg tilføje, at instruktionerne til politiet om indskriden ved mangelfuld vedligeholdelse af støj-dæmper og hensynsløs anvendelse af køretøjet også omfatter motorcykler.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Baagø* til indenrigsministeren:

„Hvad vil ministeren gøre for at råde bod på den ved gennemførelsen af den